

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Požehnání, Charles Baudelaire

Když z vyšší úřady a z moci božské vůle
se Básník narodí na tento nudný svět,
tu matka s rouháním, pěst k nebi ustrnule,
ač lituje ji Bůh, naň nepřestává klet:

„Ach, kéž jsem povila radši celé klubko zmijí
než toto pro posměch mi dané stvoření!
Bud třikrát prokleta noc efemérních říjí,
z níž břicho počalo trest za mé hřešení!

To, žes mne označil za vyvolenou ženu,
když mám být pro muže jen předmět odporu
a když už nemohu teď vrhnout do plamenů
jak něžné psaníčko tu křivou potvoru,

dám nyní dopadnout tvé mstivé nenávisti
na nástroj zloby tvé a magnificence,
chci ničit tento strom, chci orvat jeho listí
a hubit v zárodku už jeho pupence!"

Tak polykajíc zášť a nenávistnou slinu,
si sama rozžihá v tmách hlubin Gehenny
za zločin určený pro vražednice synů
louč smolné hranice a černé plameny.

A přece prokleté a zvláštní Dítě žije
pod křídly Anděla — a vším se opíjí,
je šťastno na slunci, a vše, co jí a pije,
má takřka za nektar a za ambrózií.

Hle, hrá si s vichřicí a mluví na oblaka
a zpívá, raduje se u kalvárií;
a jeho Průvodce, jenž poznává v něm ptáka,
je dojat veselou a lesní árií.

Ti, jež chce milovat, ho pozorují s bázní,
však jeho jasný klid jim dodá odvalu —
a předstihují se, jak trýzniti ho, blázni,
a zahrávají si s ním pro svou zábavu.

Chléb s vínem určený pro jeho nasycení
je smíchán s popelem a špínou, v níž je mor;
to, čeho dotkne se, hned zahodí a zplení,
a obviňují se, že vzali si z něj vzor.

A žena chvástá se u noční městské brány:
„Když on mne zbožňuje, smím podle toho žít,
chci jako v antice hrát roli kurtizány
a jako ony chci se dáti pozlatit;

a chci se opíjet vším, nardem, vůní kvítí
a myrhou, kadidlem, chci vzlétat na víně,
jen abych věděla, zda mohu uchvátiti
v tom srdci tolik poct jak staré bohyně!

Až budu znuděna tou pustou komedií,
tu na něj položím svou křehkou, silnou dlaň;
mé nehty promění mne potom na harpyji
a vniknu do srdce a vezmu si svou daň.

Jak mladé ptáčátko, jež tetelí se v díře,
z něj vyrvu násilně to srdce, jež mi dal,
a chtějíc nasytit své oblíbené zvíře,
já s opovržením mu předhodím ten sval!"

A Básník pozvedá své dobré zbožné ruce
tam vzhůru k nebesům, kde vidí jasný trůn,
blesk ducha oslní a zmate ho tak prudce,
že neví o válkách pro šelest vnitřních strun:

„Bud', Pane, požehnán, ty dáváš utrpení
jak třikrát božský lék na naše slabosti,
jak čistou esenci, jež připravuje snění
a silné přivádí na cestu milosti!

Vím, že jsi uchystal, můj Bože, pro Básníka
stůl v řadách Legií, že zveš ho k slavnosti,
kde budou Kůrové a Trůny Panovníka,
kde budou Cherubi, kde budou Mocnosti.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vím, bolest jediná je hodna oslavence,
ji peklo nezžehne, ji nepohlí hrob,
je třeba uvítí šperk mystického věnce
a býti majákem všech světů a všech dob.

Však na ten diadém, jenž oslnivě hoří,
by sotva postačil lesk staré Palmýry

a jejích pokladů, jež ztratily se v moři,
a perel vsazených tvou rukou do lýry;

ten bude zhotoven jen z čistých světél zase,
ten vyvře ze zdrojů, jež dávno vychladly,
a lidské zorničky v své velikolepé kráse j
jsou jeho pablesky, jsou jeho zrcadly!"

- I. Text zařaďte do literárního druhu a žánru, vše dokazujte na ukázkách
- II. Uvažte, o jakou literární formu a variantu jde. Opětně dokazujte na citacích částí textu
- III. Nacházejí se v ukázce tropy? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci
- IV. Nacházejí se v ukázce figury? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci

Použitá literatura:

BAUDELAIRE, Charles. *Květy zla*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 1964, s. 15–18.